Yabancılaşmaya Giden Yo Ve Öteki

— *nedime-kosgeroglu* · 19 Eylül 2024

Yabancılaşmaya giden yol ve öteki

Tober'e göre: "İçinde yaşadığımız toplumu, doğa olaylarını, bireysel davranış ve düşünce sistemimizi daha iyi anlama çabasına girdiğimizde (tüm bu çabayı gösteren insanlar gibi) kendimizi taraf olarak görme eğilimimiz artar. Çünkü bugün kesinlikle anlaşıldığı gibi, doğada yansızlık yoktur; bilerek ya da bilmeyerek olaylar içinde taraf olunur, bu kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bu zorunluluğu gerçekleştirmenin ön koşulu ise, kişinin kendini tanımasından geçer.Bu sistem bize; "hayatın adil olmadığını, bu düzende öne geçmenin birbirimizi ezmekle mümkün olduğunu bir yerlere, bir gruba ait olmanın gerekliliğini" aşılamaya çalışır. Bu düzen kurmacası içinde birey önce kendine ama özelliklede diğer bireylere karşı yabancılaşır. Böylece yaşamın nesnel koşullarına yabancılaşan insan, yaşama diyalektik ilgisini ve birliğini yitirerek üretim süreci içinde edilgen bir varlık durumuna gelir. Bencilliği artar. Bencillik artıkça kendi gelişimine yönelik hırsı aklının önüne geçer ve kendi dışında herkesi her şeyi ötekileştirir. Böyle ötekileştirdikçe öteki olacağı bilgisinde yoksun olarak, yalnızlaşır ve yoksullaşır. Peki öteki ne demektir. TDK (2005)'nun sözlüğünde 'Öteki' kavramı şu şekilde açıklanmaktadır: " Sözü edilen veya benzer iki nesneden önem ve konum bakımından uzakta olan" İnsan, çevresindeki insanları ötekileştirdiği sürece yalnızlaşır, yalnızlaştıkça sorunlara çözüm üretme süreci yavaşlar, sorunların çözümünde değil, sorunun parçası olu kalır. Sonuçta öyle bir noktaya gelinir ki, o insan artık varoluşunu sorun yaratarak gerçekleştirmeye başlar. Tıpkı Albert Camu'nu yabancı adlı romanındakı Meursault, bir simge kahraman değildir, adı olmayan bir Yabancıdır; bu eksik kimlik, gerçeklikten algıladığı şeyi yapılandıramayan, yeniden örgütleyemeyen, ama gerçekliğin yankılarını yakalamaya çalışan bir boş bilincin imgesidir. Onun kayıtsızlığı ve edilgenliği, işte bu boş bilincin ürünüdür. Yabancı, büyüleyici gücünü, içinde barındırdığı trajedi duygusuna borçlu: Bir türlü ele geçirilemeyen anlamın sürekli aranması, bilinç ile toplumsal dünya arasındaki çatışma...şiddet ve sonrası boşluk..Ya da tam tersi içsel yaşanan boşluğun yarattığı değersizlik ve değersizliğinin yarattığı boşluğu şiddet ile doldurarak değer yaratma cabası. Bu bilinçli bir açıklama elbet. Ancak eylem bu bilinçle yapılmıyor elbet. Bu bilinçe ulaşamak için öncelikle ezbere dayalı eğitim sisteminde kurtulmalıyız.Oysa ataerkilliği dayatan eğitim sisteminde erkek işten eve geldiğinde kanepeye uzanıp televizyona seyre dalarken,kadının mutfakla kuçaklaşmasını destekleyen ders kitapları sayesind3 , değişime dirençli ataerkil düzende şiddet hak olarak görülür.

Nedime Köşgeroglu

Şiddet ayrı bir başlıkta yer alacaktır.